

שהשכה את בני ישראל. והיינו חג של בני לוי. לה' - שיגף ה'. מחר באוטו לילה, ולמחר נמצאו גפוחים ומיתים. ואותם הפטים קיו מאשנושים במעיים כל הלילה, ובבקר נמצאו מיתים, וולכן חג לה' מחר. וכל הרפואה שעשה אהרן, משום שפטות ויבן מזבח לפניו. בא וראה, (אותו מזבח של קדשה היה) שפטות וירא את העגל ומחלתו, ואלו מזבח לא כתוב. **שרה אהרן** יריעת היה יודע שפטות (שותה כט זבח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו, וראי נצל אהרן בעצה טובה שהנהיג לנפשו, והפלברazon שלם טוב, שלא התכוון לרע.

אמר לו רבי אלעזר, אבא, וראי כך הוא, וישראל לא קיו. אבל ירבעם שעשה עגלים, הרי ישראל היה, ועגל עשו. אמר לו, וראי, ופרשו, אבל ירבעם חטא והחטיא, ולא כמו שאמר. שונאי חטא רע עשה, ובמלכות חטא.

אמר ירבעם, הרי וראי שהרץ הקדשה לא שורה אלא רק בלב כל העולם, וזה ירושלים. אני לא יכול למשך את אותו הצד לבאן, מה עשה? מיד - (מלכים-א יט) ויזען המלך ויעש וגוו. נטל עצה רעה. אמר, הרי הצד الآخر שגמשך מיד לכל מקום, וכל שפכו הארץ הזו, שתשוקתו לשורת בתוכה, אבל לא יכול להתחפש.

אלא רק ברמות של سور, שני עגלים לפקה? אלא אמר ירבעם, (כמארים וכמפרק) במדבר קיו אותם מכשפים, שפטות (חוּקָלְכִי) בשור חמורים בשום. לא אומם מצרים, אלא באן אותן שתי רוחות

תלךשו בדקא חזי לון, דבר

בבני לוי. וחד, **דאשקי לבני ישראל**. והיינו חג דבני לוי. ל'י, דווייג' יי'. מחר, **דאשקי לון משה**. וביתו בההוא ליליא, ולמחר אשתקחו נפייחין ומטין. ואינון מיין הוו מבשכשין במעיון כל ליליא, ובצפרא אשתקחו מתין, ועל דא חג ל'י מחר. ובכל אסותא דעבד אהרן, בגין דכתיב ויבן מזבח לפניו.

הא חזי, (ההוא מזבחDKD) **דכתיב וירא את העגל ומחולות, ואלו מזבח לא כתיב.** דקה אהרן מנדע היה ידע, **דכתיב**, (שותה כט זבח לאלהים יחרם בלתי ל'י לבדו, וראי אשתקיב אהרן בעיטה טבא דדבר לנפשיה, וככלא ברעوتא שלים טב, שלא אתבון לביש. אמר ליה רבי אלעזר, אבא וראי ה כי הוא, וישראל לא הוו. אבל ירבעם דעבד עגלין, **הא ישראל הוו, ועגל עבדו**. אמר ליה וראי, ואוקמה, אבל ירבעם חטא והחטיא, ולאו כמה דאמרו. **דודהי חובע בישא עבד ובמלחמות חטא**.

אמר ירבעם, וראי ידענא דהא סטר קדושה לא שRIA, אלא בלבא דכל עלמא, וראי ירושלים. אנה לא ייכילנא לא משכא לההוא סטר הכא, מה אעביד. מיד (מלכים א יט) ויזען המלך ויעש וגוו. נטל עיטה בישא, אמר הא (דף קצ"ג ע"ב) **סטרא אחרא, דאתמשכא מיד לכל לאשראה בגניה, אבל לא יכלא לאתלבשא אלא בדייקנא דשור**.

חרין עגלים אמאי. אלא אמר ירבעם, (ס"א במצרים ובמצרים) **במדברא הוו אינון חרשין, דכתיב, (חוּקָלְכִי) בשר חמורים בשום. (ס"א לא אינון מצרים אלא) הכא, אינון תריין רוחין בישין,**